

**Henry Christensen:** Venstres medlemmer har som omtalt af udvalgets ærede ordfører gjort nogle bemærkninger i betænkningen, og jeg vil gerne have lov til at begrundede, hvorfor vi har anset det for nødvendigt at gøre disse bemærkninger. De har jo relation til, at det i visse tilfælde er sket, at en tjenestemand, der var i aktuel tjenestemandsstilling, fik en stilling eller et hverv på et andet område, således at han ikke mere kunne fungere i sin tjenestemandsstilling. Det er sket tidligere i et enkelt tilfælde, en sag, der var optaget på sidste års normeringslov, og det sker nu igen i et par tilfælde. Dette mener vi er principielt forkert.

Der er i øjeblikket megen diskussion om tjenestemændenes hele pensionsordning, og der er stærke ønsker fremme om en anden ordning for fremtiden. Meningen med pensionen er, at den skal være en efterløn for udført arbejde i tjenestemandsstillingen, og man kommer derfor efter vor opfattelse ud i noget forkert, når man i enkelte tilfælde udvider ordningen og indrømmer bevarelse af pensionsretten og en fortsat løbende pensionsanciennitet, uagtet de pågældende ikke mere skal bestride deres tjenestemandstillinger, men går over til et andet hverv i en halvofficiel eller måske privat institution.

Vi mener altså, dette er i strid med selve pensionssystemet, og vi mener også, det har den uheldige bivirkning, at der, når det drejer sig om at finde emner til disse stillinger, som nu enkelte tjenestemænd, som det fremgår af normeringslovforslaget, har fået, opstår en ulige konkurrence, idet den pågældende institution må sige til sig selv: hvis vi kan få en hidtidig tjenestemand ansat i stillingen, kan vi måske, som det har været tilfældet nogle gange, få lokket staten til at overtage pensionspligten, og det er jo en fordel for os.

Endelig kan det bidrage til at sprede endnu mere forvirring over de forskellige statsområders økonomi, når man belaster disse med pensionsbyrder på områder, hvor der ikke mere udføres nogen tjeneste.

Vi har fået venlige tilsagn om, at man vil tage op til overvejelse fremtidig at ændre denne praksis og mere følge den opfattelse, som vi har gjort gældende, og jeg ville være taknemlig, om også den højtærede finans-

minister ville udtale sig om dette spørgsmål. Vi har ikke villet føre sagen videre frem, idet vi ikke kunne få tilslutning fra anden side. Man må måske specielt undre sig over, at end ikke retsforbundet har fundet det betimeligt at støtte os, men man kan vel til det parti nøjes med at sige, at det bliver nok ikke bedre, før vi får en anden regering.

**Alfred Jensen:** Ved normeringslovforslagets første behandling rejste jeg spørgsmålet om rimeligheden af de bestemmelser, der findes i § 1 om en uforandret videreførelse af de midlertidige og særlige tillæg indtil udgangen af juni måned. Baggrunden for mine synspunkter var, at det stod uklart, om vi ville få et lønningslovforslag til behandling, inden tinget tog sommerferie. Nu fremgår det jo af dagspressen og er yderligere blevet fremhævet her af udvalgets ordfører, at lønningskommissionens arbejde er så vidt fremskredet, at en betænkning snart kan ventes, og at et forslag til en ny lønningslov derefter vil blive fremsat her i folketinget. På denne baggrund har jeg naturligvis ikke noget ønske om, at der foretages nogen ændring af § 1. Jeg håber, at de spørgsmål, der her måtte være for tjenestemændene, vil blive klaret ved den nye tjenestemandsløvs.

Jeg har med interesse læst om det spørgsmål, der i betænkningen er blevet rejst af mindretallet, og hørt de bemærkninger, der er fremsat her fra talerstolen. Også vi ser med forventning hen til en behandling af dette spørgsmål og en mere tilfredsstillende ordning end den, der findes i øjeblikket.

Vi kunne i og for sig lade os nøje med det, der er sagt om normeringslovforslaget, hvis der ikke i de sidste dage var fremkommet ønske om at nå frem til en løsning af et lille problem, inden et nyt lønningslovforslag fremsættes. Det drejer sig om flyvelederne i lufthavnene. Der har været rejst kritik af den gældende ordning. Det er blevet påstået, at den ikke er tilfredsstillende, at der er utilstrækkeligt med arbejdskraft, og at overarbejdet udstrækkes så vidt, at der undertiden er tale om 20 timers arbejde. Man siger, at denne tilstand ikke er akut, men desværre kronisk, og derfor mener man, at der skal en ændring til. Der er blevet lovet en ændring fra 1. maj, men